

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: het onder nr. 6070981 voor waren van klasse 3 ingeschreven gemeenschapsbeeldmerk „GO GLORIA ORTIZ”

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de behandeling van de zaak niet te schorsen; zij heeft tevens artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad geschonden, aangezien zij ten onrechte heeft vastgesteld dat er gevaar voor verwarring tussen de twee merken bestond.

Beroep ingesteld op 30 maart 2012 — Aventis Pharmaceuticals/BHIM — Fasel (CULTRA)

(Zaak T-142/12)

(2012/C 165/47)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Aventis Pharmaceuticals, Inc. (New Jersey, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: R. Gilbey, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Fasel Srl (Bologna, Italië)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 26 januari 2012 in zaak R 2478/2010-1 vernietigen;
- zich uitspreken over de overeenstemming tussen de tekens, en zijn standpunt dienaangaande met redenen omkleeden, voor het geval dat de kamer van beroep van de juiste feiten zou zijn uitgegaan en de juiste criteria zou hebben toegepast; en
- de verliezende partij verwijzen in de kosten van verzoeker in de onderhavige procedure en de voorafgaande procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken gemeenschapsmerk: beeldmerk „CULTRA” voor waren van klasse 10 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 7534035

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: verzoeker

Oppositiemerk of -teken: het in Tsjechië onder nr. 301724 ingeschreven woordmerk „SCULPTRA” voor waren en diensten van de klassen 5, 10 en 44; het in Duitsland onder nr. 30406574 ingeschreven woordmerk „SCULPTRA” voor waren en diensten van de klassen 5, 10 en 44; het in Finland onder nr. 233638 ingeschreven woordmerk „SCULPTRA” voor waren en diensten van de klassen 5, 10 en 44; het in het Verenigd Koninkrijk onder nr. 2355273 ingeschreven woordmerk „SCULPTRA” voor waren en diensten van de klassen 5, 10 en 44; het in Hongarije onder nr. 183214 ingeschreven woordmerk „SCULPTRA” voor waren en diensten van de klassen 5, 10 en 44

Beslissing van de oppositieafdeling: afwijzing van de oppositie in haar geheel

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van regel 50 van verordening nr. 2868/95 van de Commissie en artikel 76, lid 2, van verordening nr. 207/2009 van de Raad aangezien de kamer van beroep i) haar redenering en beslissing heeft gebaseerd op een feit dat niet door partijen was aangevoerd of naar voren gebracht, noch in de bestreden beslissing was aangehaald, met name dat het litigieuze teken voornamelijk of uitsluitend als „ULTRA” met een cirkelvormig beeldelement wordt waargenomen; ii) belangrijke door verzoeker aangevoerde argumenten en bewijzen inzake de begripsmatige overeenstemming niet heeft onderzocht, de door de tekens gecreëerde totaalindruk niet op een correcte wijze heeft vergeleken, en dus de regel van de globale vergelijking, zoals uitgewerkt door het Hof, niet heeft toegepast; iii) het verwarringsgevaar niet louter heeft beoordeeld op grond van de aangevoerde feiten; en iv) niet op een rechtens verdedigbare wijze rekening heeft gehouden met de onderlinge samenhang van relevante algemene factoren, inzonderheid de gelijkheid of overeenstemming van de waren en diensten, en de overeenstemming tussen de tekens.

Beroep ingesteld op 30 maart 2012 — Duitsland/Commissie

(Zaak T-143/12)

(2012/C 165/48)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: T. Henze, K. Petersen en U. Soltész, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- artikel 1 van beschikking C(2012) 184 def. van de Commissie van 25 januari 2012, betreffende de door Duitsland ten gunste van Deutsche Post AG vastgestelde steunmaatregel C 36/2007 (ex NN 25/2007), nietig te verklaren;
- de artikelen 4 tot en met 6 van beschikking C(2012) 184 def. van de Commissie van 25 januari 2012, betreffende de door Duitsland ten gunste van Deutsche Post AG vastgestelde steunmaatregel C 36/2007 (ex NN 25/2007), nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster tien middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU, door ervan uit te gaan dat de „Pensionssubvention” (pensioensubsidie) een onderneming heeft begunstigd.

Verzoekster stelt dat deze steun rechtstreeks aan het pensioenfonds van de ambtenaren van de post en dus niet aan een onderneming is verleend. Volgens haar heeft Deutsche Post AG evenmin enige indirecte steun ontvangen.

- 2) Tweede middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU, door te concluderen dat met de „Pensionssubvention” kosten zijn gecompenseerd die „normalerwijze” door de onderneming moeten worden gedragen.

Volgens verzoekster compenseert de volledige „Pensionssubvention” enkel de abnormaal hoge sociale kosten die ondernemingen „normalerwijze” niet hoeven te dragen. Bovendien vormen de via de „Pensionssubvention” vergoede kosten „bijzondere lasten” in de zin van de „Combus”-rechtspraak. ⁽¹⁾

- 3) Derde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU (subsidiar: artikel 107, lid 3, VWEU), door de inkomsten uit gereguleerde tarieven in aanmerking te nemen.

Verzoekster is van mening dat het „vergelijkende voordeel” niet voortkomt uit de „Pensionssubvention” maar uit gereguleerde tarieven, en dus uit andere dan staatsmiddelen voortvloeit (arrest PreussenElektra ⁽²⁾). Volgens haar is geen sprake van kosten die dubbel zijn gecompenseerd, zodat evenmin sprake is van „steun” die onverenigbaar met de interne markt dient te worden verklaard en moet worden teruggevorderd. Zij voert aan dat de Commissie enkel van „steun” gewaagt teneinde de inkomsten van Deutsche Post AG retroactief te kunnen afroemen.

- 4) Vierde middel: schending van de artikelen 107 en 108 VWEU en van verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽³⁾, door in het kader van een staatssteunprocedure onrechtmatig te gelasten dat uit gereguleerde tarieven voortkomende inkomsten worden geïnd, hetgeen misbruik van bevoegdheid en proceduremisbruik oplevert.

Volgens verzoekster kan de Commissie op die manier enkel in het kader van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽⁴⁾ rechtmatig middelen innen, maar niet in het kader van een staatssteunprocedure.

- 5) Vijfde middel: schending van de artikelen 107 en 108 VWEU alsook van verordening (EG) nr. 659/1999, door onrechtmatig een staatssteunprocedure in te leiden tegen een „kruissubsidie”, hetgeen misbruik van bevoegdheid en proceduremisbruik oplevert.

Verzoekster voert aan dat de beweerde „kruissubsidie” uit gereguleerde tarieven voortvloeit, dat wil zeggen uit middelen die geen staatsmiddelen zijn, en dus geen steun vormt. Tegen een dergelijke „kruissubsidie” kan derhalve geen staatssteunprocedure worden ingeleid.

- 6) Zesde middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU (subsidiar: artikel 107, lid 3, VWEU), door onjuiste berekeningen bij de vergelijking van de sociale kosten.

Verzoekster betoogt dat de door de Commissie op basis van de werknemersbijdragen vastgestelde referentiewaarde te hoog is, aangezien de werkgever volgens het Duitse socialezekerheidsrecht enkel de werkgeversbijdragen dient te betalen. Daar de Commissie reeds rekening met de werknemersbijdragen heeft gehouden bij de vaststelling van de loonlast (het totale fictieve brutosalaris), leidt het opnieuw in aanmerking nemen van deze lasten voor de vaststelling van de referentiewaarde tot een dubbelstelling. Volgens verzoekster is de verhoging van de totale loonkosten bovendien onjuist, aangezien het loon van de postambtenaren hoger is dan dit van de werknemers van de particuliere marktdeelnemers.

- 7) Zevende middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU (subsidiar: artikel 107, lid 3, VWEU), door te verklaren dat de „Pensionssubvention” ook voor de periode 1995-2002 een (met de interne markt onverenigbare) steun vormt.

- 8) Achtste middel: schending van artikel 108, lid 1, VWEU en artikel 1, sub b-i, van verordening nr. 659/1999, door te stellen dat de „Pensionssubvention” een nieuwe steun vormt.

Volgens verzoekster berust deze vaststelling van de Commissie op een onjuiste beoordeling van de feiten.

- 9) Negende middel: schending van de artikelen 14 lid 1, en 7, lid 5, van verordening nr. 659/1999, door Duitsland te gelasten de beweerde steun terug te vorderen (artikel 4, lid 1, van de bestreden beschikking) en verder elk vergelijkend voordeel te vermijden (artikel 4, lid 4, van de bestreden beschikking), hoewel de staatsteunregeling voor het onderhavige geval niet in die maatregelen voorziet.

Verzoekster stelt dat de bij artikel 4, lid 1, van de bestreden beschikking opgelegde terugvordering geen betrekking heeft op „steun” maar op inkomsten die Deutsche Post AG op basis van gereguleerde briefwisselingstarieven heeft behaald. De door de Commissie verlangde beëindiging van de verweten inbreuk kan niet worden bereikt door de „steun” te verminderen. Een verlaging van de „Pensionssubvention” zou immers geen enkele impact hebben op de hoogte van het „vergelijkende voordeel”. Volgens verzoekster is voor de bij artikel 4, lid 4, van de bestreden beschikking opgelegde beëindiging van de inbreuk een wijziging van de prijsregelingwetgeving vereist en doet de beschikking bijgevolg afbreuk aan haar regelgevende soevereiniteit.

- 10) Tiende middel: schending van artikel 6 VEU, van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van het beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 10, lid 1, van verordening nr. 659/1999, door de onredelijk lange duur van de procedure en de passieve houding van de Commissie.

- (¹) Arrest Gerecht van 16 maart 2004, Danske Busvognmænd/Commissie (T-157/01, Jurispr., blz. II-917).
 (²) Arrest Hof van 13 maart 2001, PreussenElektra (C-379/98, Jurispr., blz. I-2099).
 (³) Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).
 (⁴) Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4 januari 2003, blz. 1).

Beroep ingesteld op 29 maart 2012 — Bayerische Motoren Werke/BHIM (ECO PRO)

(Zaak T-145/12)

(2012/C 165/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bayerische Motoren Werke AG (München, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Onken, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 18 januari 2012 in zaak R 1418/2011-4 te vernietigen;
- verweerder te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „ECO PRO” voor waren van de klassen 9 en 12 — internationale inschrijving (IR) nr. W 1059979

Beslissing van de onderzoeker: weigering van bescherming van de internationale inschrijving met werking voor de Europese Unie

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b, van verordening nr. 207/2009 van de Raad, aangezien de kamer van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat de internationale inschrijving van verzoeksters merk onderscheidend vermogen in de zin van dit artikel miste.

Beroep ingesteld op 30 maart 2012 — Wünsche Handelsgesellschaft International/Commissie

(Zaak T-147/12)

(2012/C 165/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordigers: K. Landry en G. Schwendinger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- beschikking REM 02/09 van de Commissie van 16 september 2011 [C(2011) 6393 def.] nietig te verklaren;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster vordert de nietigverklaring van beschikking REM 02/09 van de Commissie van 16 september 2011 [C(2011) 6393 def.], waarbij wordt vastgesteld dat de kwijtschelding van de invoerrechten niet gerechtvaardigd is in een bepaald geval dat betrekking heeft op de invoer van conserven van paddenstoelen van het geslacht „Agaricus” van oorsprong uit China, die verzoekster in 2004 en 2006 heeft verricht.